

om vi da have sagt et saadant A, at vi maae sige B med og gaae hele Alphabetet igjennem. Endnu en Ting maa jeg nævne, som allerede er draget frem af den ærede 3die Landstingsmand for 1ste Krebs (Clausen), men saaledes, at jeg rigtignok befinder mig i Modsetning til ham. Det er, naar det hedder i Ordene i § 4: „inden anden Bestemmelse tages“, da er der derved efter Motiverne sigtet til Dannelsen af et Kirkeraad. Det har jeg fra min Side meget imod, idet vi nu skulle gjøre Begyndelsen, saa skulle vi have Kirkeraadet og saa først faae vi Enden. Da jeg ikke mener, at der nogenfinde er lovet eller det vilde være ønskeligt at faae et saadant Kirkeraad, vil jeg ikke godt kunne gaae ind paa en Bestemmelse, der lover saadant.

Nørgaard: Jeg har ikke begjært Ordet for at gaae dybt ind paa denne vigtige Sag, som nu foreligger, hvilket ogsaa forekommer mig at ville være urigtigt, eftersom Discussionen er saa langt fremskreden. Derimod har jeg fundet mig foranlediget til at gjøre et Par Bemærkninger, mere sigtende til de specielle Bestemmelser i Forslaget, og hvorom jeg kunde ønske at høre den høitærede Ministers Udtalelse. Det hedder nemlig i § 3, som handler om at convertere Tienden til en Pengeafgift, at ogsaa ældre Tiende, som er fastsat til Ydelse i Korn, førend Loven af 14de April 1852 udkom, maa sættes noget over eller noget under Capitelstaxten, saafremt den vedkommende Commission, som omtales i § 6, finder det passende og hensigtsmæssigt. Jeg kunde ønske at høre en Udtalelse fra den høitærede Minister angaaende dette Punkt. Det er jo en bekjendt Sag, at der ved tidligere Leiligheder er indgaaet paa flere Steder Tiendeaccorder, som man rigtignok maa ansee for at være i høj Grad ubillige eller i det Mindste ansatte ikke lidt over Værdien af Tienden. Der er visse Steder, hvor disse Accorder gaae næsten til det Dobbelte af Værdien, og navnlig hvor Accorden er indgaaet for flere Aar tilbage. Da Udkastet nu indeholder en Bestemmelse som den

omtalte, at der kan tages Hensyn til særlige Forhold, hvor det maa antages, at Tienden enten kan være sat for høi eller for lav, var det mig kjært at høre den høitærede Ministers Mening om, hvorvidt Meningen er, at Bestemmelsen kan faae Indflydelse paa de Tiendeaccorder, som ere indgaaede for en Deel Aar tilbage og som ere ansætte for at være indgaaede til en altsfor høi Betaling. Jeg indseer vel, at forholder det sig saaledes, at denne Paragraph kan have en tilbagevirkende Kraft, er det jo en Selvfølge, at § 6 faaer derved en endnu større Betydning. Jeg sigter herved navnlig til Commissionens Sammensætning. For mig har det unægteligt stillet sig saaledes, at det forekommer mig, at det vilde blive en meget geistlig Commission, som der efter § 6 vilde blive sammensat og som vilde komme til at dømme i sine egne Sager, uden at jeg kan see, at Yderne i en tilsvarende Grad ville blive repræsenterede. Saaledes har Sagen i det Mindste stillet sig for mig, men det er Noget, som jeg kun omtaler i Forbigaaende. Det, som jeg har begjæret Ordet for, er for at høre den høitærede Ministers Mening om det her af mig nævnte Punkt angaaende de ældre Tiendeaccorder. Det næste Punkt, jeg skal tillade mig at omtale, hører til den næste Paragraph, hvor det hedder, at naar en geistlig Embedsmand ønsker at gjøre Afkald paa den Embedet tillagte Smaaredsel og Tiende, Dvægtiende etc., da kan det stee, og da kan Ministeren paa Folketingsens Vegne indgaae en saadant Overenskomst, og Præsten faaer i saa Tilfælde Værdien udbetalt i Penge.

R e t t e l s e .

Nr. 14, Sp. 198, Lin. 10: f. o. „forelaaer“ læs: „forefrem“